

frembringe en Silkeavl her i Danmark. Efter de Forsøg, som ere gjorte, viser det sig, at Silkeormen kan leve her, og at her kan frembringes Planter, hvorved Silkeormen kan ernæres og spinde sin Silke. I det Tilfælde kunne vi lige saa godt lave Silke her i Landet, som de kunne i Frankrig. Jeg ved ikke, om de 800 Kr. ere, hvad Foreningen har bedt om, men skulde den ogsaa ønske mere, synes jeg, at det ubetinget var et Sted, hvor der skulde støttes, thi en saadan begyndende Industri trænger til Støtte. Jeg skal hermed slutte mine Bemærkninger om Finanslovsforlaget.

Birck: Dette Regnskab, der her er os forelagt, er jo i mere end i en Henseende interessant, ogsaa fordi det er det første Regnskab, for hvilket den nuværende højtærede Finansminister baade har Ansvaret for Bevillingen og for dens Udførelse og for selve Regnskabet. Det skiller sig i nogen Retning fra sine Forgængere i den økonomiske Periode, hvortil det hører, nemlig Perioden 1901—07, en Periode, der, som de Herrer ville huske, falder i tre Afsnit, som jeg efter Finansministrene vil betegne som den Scharlingske, den Hageske og den Lassenske. Den Scharlingske Periode var Periodens daarlige Afsnit, med en økonomisk Depression i Landet, der næsten havde en kriseagtig Karakter, og hvor Toldindtægterne vare svigtende, og Jernbanerne oven i Købet gave sig til at give Underskud, og hvor den samlede Stats-Indtægt kun var 66 Mill. Kr., en Periode samtidig, hvor Venstres Krav vare meget store i Retning af Udgifter for Statskassen, og hvor man ikke viste den Føjelighed overfor Ministeriet i Retning af ny Laan, forskellige Reservefonds Inddragning og ny Skatter, som man senere gjorde. Det var en Periode oven i Købet, hvor Loven af 1894 viste for Alvor sin Virkning, idet vi f. Eks. paa § 27, II i Løbet af 2 Aar brugte over 25 Mill. Kr. Resultatet var selvfølgelig i de Aar et frygteligt Underskud.

Vender jeg mig derefter til den følgende Periode, den Hageske, viste det sig, at de to Magter, af hvilke en Finansministers Velvære saa meget afhænger, Himlen og Bevillingsmagten, smilede lige naadigt til Ministeren. Himlen gav udmærket gode økonomiske Aar, Statsindtægterne stege fra 66 Mill. til 83 Mill. Kr., og samtidig smilede Bevillingsmagten, den gav ny Skattelove, den gav Ret til at inddrage de forskellige særlige Fonds og

gav de ny Laan. Dertil kommer, at Rigsdagen under den Hageske Periode viste en mærkværdig Resignation og ikke forlangte mere end højst nødvendigt. Følgen var, at i hvert Fald i de to første Aar af Hages Periode havde vi faktisk Overskud paa Finansloven af tilsammen 5 Mill. Kr. Ganske vist indhentede Sparesystemets Nemesis til sidst den afgaaede Finansminister, saaledes at hans sidste Aar ikke blev saa godt, men fik et Underskud paa $\frac{1}{2}$ Million, hvad der var ret alvorligt, men Grunden var den, at Ministeren havde sparet for meget, og at Nemesis tilsidst indhentede ham. — Vende vi os til den 3die Periode, den Lassenske Periode, og tage vi her det første Aars Regnskab, ville vi se, at den nuværende Finansminister i Virkeligheden overtog en rigtig god Stilling efter sin Forgænger. Han havde foreløbig en rigelig Reservefond og en rigelig Kassebeholdning. Efter min Mening ere Statskassens disponible Midler, Midler, som kunne realiseres med Bliks Varsel, ca. 60 Mill. Kr. eller deromkring, og endvidere gik Minister Hage af ikke en Gang i det bedste Aar, men i et Aar, hvor vi stadig vare i endnu mere Stigen, hvor de gode Tider fra 1903 til 1905 vare begyndte, og inden den egentlige høje Konjunktur i Aarene 1905—06 og efter min Mening ogsaa i 1906—07 var begyndt. Følgen af dette var, at den nuværende højtærede Finansminister har overtaget en ualmindelig god økonomisk Stilling, saaledes at han kan regne med, at ikke blot Regnskabet for 1905—06 viser et fint Aar, men ogsaa i hvert Fald for 1906—07. Om ogsaa 1907—08 vil gøre det, ved jeg ikke, for en Diskonto af $6\frac{1}{2}$ pCt. i denne Tid kan muligvis tyde paa, at der ikke er saa langt igen af de gode Aar.

Indtægterne paa det foreliggende Regnskab ere, naar jeg tager §§ 1—8 for sig, $87\frac{1}{5}$ Million eller 33 pCt. mere end i det Scharlingske Aar; desforuden har Finansminister Lassen faaet Lov til at fortsætte med Fondsinddragning, bl. a. i Fjor Inddragningen af Banernes Reservefond.

Udgifterne maa siges paa dette Regnskab at have været fuldt normale. Der blev oven i Købet brugt mindre end bevilget paa de civile Budgetter. Den civile Del af §§ 11—26 viser denne Gang en Stigning, som er meget lille, $\frac{3}{4}$ Million, medens vi ellers pleje at have 3 Millioners Stigning aarlig paa disse Budgetter. De militære Budgetter vise oven i Købet en Nedgang paa $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr., idet